

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΗΡΩΩΝ ΣΤΙΓΜΕΣ

Η μεγαλωσύνη

Πληθαίνουν στην πορεία του προς το Ίδα νικό οι μεγάλες στιγμές, που έζησε ο περσιούσιος Έλληνικός λαός. Η Ιστορία έπιβεβαιώνει σε μια υπερτρισηχλιετή συνέχεια την πληθώρα αυτών των μεγάλων στιγμών και διαφυλάσσει δι' αυτές ξεχωριστό τρόπο συνδέσεως με τον χρόνο. Έτσι παίρνουν ιδιαίτερα χρωματισμό, περιβάλλονται Φώς, αποκτούν ιδιαίτερο περιεχόμενο, γίνονται όροσημα, θεμέλια δια να στηριχθή επάνω τους το έθνικό οικοδόμημα, το θαύμα που λέγεται Έλληνοχριστιανικός Πολιτισμός. Αυτά τα φωτεινά όροσημα όροθετούν την έκτασιν, που έκαλλιέργησε και έσπειρε το Έλληνικό χέρι και έγονιμοποίησε η Έλληνική ψυχή. Αυτές οι ιερές και υπέροχες στιγμές του Έθνικού μας βίου έκφράζουν διαπύρσια την ύψη μας και την προσφορά μας στον Άνθρωπο. Δεν έπαιρόμαστε δια την γενναιοδωρία. Η θυσία γνωρίζει να σιωπά. Αίσθανόμαστε όμως δικαιολογημένη έθνική περηφάνεια. Και αυτό είναι όλο. Δέζητούμε να γίνουμε μεγάλοι. Η μεγαλωσύνη μετριέται και χωράει άνετα στην Έλληνική καρδιά. Δεν θέλουμε να μας έπιστρέψουν οι ιστορικοί όφειλεται, όσα μας χρωστούν.

Δίνουμε άπλόχερα, δια να αισθανθούμε την άνείπωτο χαρά της προσφοράς.

Η αξία

ΚΑΙ οι μεγάλες ιστορικές στιγμές άποτελούν δι' ήμας τους Έλληνες το μέτρο, το κριτήριο της αξίας μας. Η αξία δικαιώνεται πάντοτε άπό τον τρόπο συνδέσεως της με το Χρόνο. Και ό τρόπος, με τον όποιο ένας λαός στρέφει τα βλέμματα του προς το παρελθόν του, δίνει το μέτρο της αξίας του. Η στροφή δια προσκύνημα και άνοσβάπτισμα δημιουργεί τον ένθουσιασμό και την άγωνιστική διάθεση. Η πίστις προς τα πεπραμένα της Φυλής γιγαντώνεται. Ο παλμός γίνεται δυνατώτερος και ταχύτερος. Κυοφορείται μια μεγάλη κατάκτησις ύλική, ήθικη, πνευματική.

«ΜΟΛΩΝ ΛΑΒΕ»

ΛΙΚΝΙΖΕΤΑΙ σά φωτεινό μετέωρο στο γαλανό Έλληνικό ουρανό. Από τότε ως σήμερα δεν έπαυσε να άποτελή τον έθνικό μας όρκο, που δεν έπατήσαμε ποτέ. Έπέρασσε μέσα βαθειά στην ψυχή μας και έγινε στοιχείο πρωτογενές δια την ύπαρξιν μας. Την ιστορική μας συνείδησιν την κατευθύνει αυτό το άείζωο στοιχείο. Δεν γνωρίζομε τι θά πη λύγισμα κνήμης. Δεν έπροσκύνησε ποτέ σκλάβια ή ψυχή μας. Και στην τυραννία ήταν κυρίαρχος.

«ΕΝ ΤΟΥΤΩ ΝΙΚΑ»

Ο ΣΤΑΥΡΟΣ, που μπαίνει στον ιστορικό μας βηματισμό, δια ν' άποβή μια διαπάντα ό Όδηγός μας, ή Δύναμις μας, ή Σιγουριά μας, ή Αρχή και το Τέλος μας, ή Πιστηγοριά μας. Ο Σταυρωμένος Ίησους είναι όλόμορφος Άδωνις. Από τό ύψος του Σταυρού Του καταυγάσει την πολύπαθο Άνθρωπότητα και συναγειρεί τη Φυλή μας, που τον έλάτρευσε.

«ΤΟ ΔΕ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΣΟΙ ΔΟΥΝΑΙ»

Ο ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ, μαχητής στην Πύλη του Ρωμανού, άνασταίνει τον Λεωνίδα με τους τρακοσίους του. Έπανάληψις στην ίδια νότα της λακωνικής άρνήσεως. Κρούονται με το ίδιο δοξάρι οι χορδές του περιουσίου λαού... Στην Έφτάλοφη έφερα το σπαθί των Έλλήνων... Και ή ίδια θυσία άδελφώνει τη Βασιλεύουσα και τις Θερμοπύλες.

«ΜΗ ΣΚΙΑΖΕΣΘΕ ΣΤΑ ΣΚΟΤΗ»

ΜΠΡΟΣΤΑ στην εικόνα του Χριστού, που τρεμάμενο την φωτίζει τό θαμπόφεγγο κεριό ό λευίτης θεριεύει την άποσταμένη έλπίδα, την πλάθει και την μετουσιώνει, την κάνει αίμα Έλληνικό.

Η Έκκλησία άνασταίνει και χειραγωγεί τό δούλο Γένος.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ Ή ΘΑΝΑΤΟΣ

ΑΝΤΙΠΑΛΟΥΝ τα πλάγια άπ' τό μεγάλο πανηγύρι της Έπαναστάσεως. Ένας πονεμένος λαός άγωνίζεται να πατήση σιό λαιμό τον τύραννό του. Η γή των προγόνων του βεβηλώνεται άπ' την φτέρνα του Άγαρηνού. Θεριεύει και όρθώνεται σά γίγαντας. Λαίλαπα άσταμάτητος. Ξαναφέρνει στού λογισμού τα πέρατα την προγονική ευχή «**Η ΤΑΝ Ή ΕΠΙ ΤΑΣ**».

«Ο ΧΙ»

Η ΛΑΚΩΝΙΚΩΤΕΡΑ και πιό κοφτή άπάντησις που έδωσε το άγέρωχο Έλληνικό Έθνος. Άνταξία της Ιστορίας και της παραδόσεως. Ένας υπερήφανος Λαός μαστιγώνει με τό στόμα του άειμνήστου πρωθυπουργού του την δολιότητα και την έπαρσιν. Μια αυτοκρατορία δέχεται το ήχηρό ράπισμα και τρίζουν οι άρμοί της. Η Πίνδος διέλυσσε μια φρούδη έλπίδα. Η Πίνδος πάλι έκράτησε σε διαρκή και αύξανόμενο θαυμασμό έστραμμένα επάνω της έκατομμύρια ματιών. Η Πίνδος ύψωσε και έδόξασε ένα λαό θαυματοργό και άλύγιστο. Η Πίνδος έγινε τό σύμβουλο του νεωτέρου Έλληνισμού. Στην ράχιν της έξαναγορή με φωτιά και αίμα ή μονολεκτική άρνήσις του Μεταξά.

Ένα όλα

ΚΑΙ ήμεϊς σήμερα, νοιώθουμε βιχθια μες χμας να σαλεύη το στοιχείο της λατρεία και ευγνωμοσύνης προς τους προγόνους μας και βιχθια την ευθύνη, που έπωμίζομαστε δια τις έπόμενες γενεές. Ο Χρόνος χάνει τις διαστάσεις του και εξαφανίζονται τα σύνορα των κόσμων. Ένα όλα Οι σκιές των ήρώων πλανώνται άνάισά μας. Οι άθάνατοι πλαισιώνουν τις στρατιές των ζωντανών. Ταύτισις. Καμιά όρωμή, καμιά διάστασις, καμιά αντίθεσις. Άνω νία έννιαιόλητχ. Άαβίττισια Έθνικό. Κριτής δόξη; τό Φώς διαχέεται ίλαρό στού άγνώστου Έλληνοσ την ΨΥΧΗ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΖΩΩΝ & ΦΥΤΩΝ

Τα σημερινά όνόματα ζώων και φυτών, άλλα μεν είναι κληρονομία της αρχαιότητος, άλλα δ' έπλασθησιν υπό τοσ σημερινού λαού. Γά νεώτερα ταύτα όνόματα προέρχονται κατά τό πλείστον έκπραγματικών ιδιοτήτων των ζώων και φυτών, της μορφής, της φωνής, του βίου, των συνηθειών κ.τ.λ., τας όποιας άκρβέστατα πολλάκις παρητηρεί και έκφράζει ό λαός δια κυ

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

“ΣΤΩΜΕΝ ΚΑΛΩΣ”

Η ΜΑΡΤΥΡΙΚΗ ΑΓΡΟΦΥΛΑΧΗ

ΠΡΟΧΘΕΣ, στις 15 Μαρτίου, οι άρχιφύλακες και άγροφύλακες του Νομού Χαλκιδικής, όπως και όλης της Ελλάδος, κατήλθον σε πενήνήμερο προειδοποιητική άπεργία, διότι:

1. Δεν συμπεριελήφθησαν και αυτοί, όπως και οι άλλοι δημόσιοι υπάλληλοι, στο Ένιαίο Μισθολόγιο και
2. Δεν έχορηγήθησαν άκόμη σ' αυτούς οικογενειακά βιβλία για ίατροφαρμακευτικής περιθάλψεως, μολονότι έγένοντο οι σχετικές κρατήσεις και μάλιστα άπό δύο έξάμηνα.

Άξζει να σημειωθή ότι πενήντα έξ αδιών, συγκεντρωθέντες στον Πολύγυρο, μετέβησαν στην Νομαρχία και έπίδωκαν στον Νομάρχη κ. Άν Ρίγα ύπόμνημα, σιό όποιο άνελύοντο οι λόγοι, που τους ώθησαν στην άποχή έκ των καθηκόντων τους.

Εροχόμεθα τώρα στην ουσία του θέματος. Τα όργανα της Άγροφυλακής άπαροχλεί βασικώς τό πρόβλημα του ΜΙΣΘΟΥ και δευτερευόντως τό πρόβλημα της διασφαλίσεως της ΥΓΕΙΑΣ των οικογενειών τους. Τι θά πράξη, σι' αλήθεια, ό μισθοδίατος άγροφύλαξ, που αναλ'σκει την ύγεια του προσφέρων υπό αντίθετος συνθήκες τις ύπηρεσίες του; Τι θά πράξη τάχα ό μισθοδίατος άγροφύλαξ, που άποτελεί τον όφθαλμό της Πολιτείας εκεί, που δεν φθάνει τό βλέμμα του χωροφύλακος; Τι θά πράξη ό α γε ο μισθοδίατος άγροφύλαξ, που είναι ή παρηγορία το ά βάτιν στην έρημία; Τι θά πράξη ό μισθοδίατος άγροφύλαξ, που μάχεται με θέρμη στην ύπαιθρο ενάντιον των ένυθρών σατανάδων; Τι θα πράξη ό μισθοδίατος άγροφύλαξ των 1.100 δραχμών;; .. Θί συντηρήση οικογένεια; Θά σπουδάση παιδιά; Θί τροχίση θυγατέρες; Θί άνταποκριθή στις κοινωνικές του υποχρεώσεις; Θά μείνη.. ά διάφθορο;

Μπορείτε να ζήσετε σεις με 1.100 δραχμές, κύριοι νομοτάι, που εισπραττετε την βουλευτική άποζημίωσιν των 25 000 δραχμών; Και που ταξ-δεύετε με όποιο μέσο θέλτε ΔΩΡΕΑΝ τηλεγραφείτε ΔΩΡΕΑΝ άλληλογραφεϊτε ΔΩΡΕΑΝ τηλεφωνείτε ΔΩΡΕΑΝ κάμνετε τά πάντα ΔΩΡΕΑΝ;

Η σεις, κύριοι διοικητι, των Τραπεζών και των μεγάλων Όργανισμών, που λαμβάνετε ως άμοιβή 120 000 δραχμές; Η; Η;..

Αυστηρόσ, σεις κύριοι, των παχυλών άπολαυών άλείφει με βούτυρο και μέλι την ξηρή κόρα, που γλείφει ό Κομμουνισμός. Σεις, π' ό δεν σκέπτεσθε και δεν λογαριάζετε τους μάστιγες αυτους της δημοσιοϋπαλληλικής ίεραρχίας.

Άλλά «σιτώμεν καλώς». Είναι καιρός όχι να τσιμπον νάμε περί κοινωνικής δικαιοσύνης, αλλά να άποδώτουμε κοινωνική δικαιοσύνη. Είναι καιρός να βάλλομε τον δάκτυλό μας «εις τον τύπον των ήλων» της δεινώς χειμαζομένης αυτής δημοσιοϋπαλληλικής τάξεως. Είναι καιρός να άνοξωμε επί τέλους τα μάτια μας και να άρωμε τις νάγκες, που τοποθετούμε με τα χέρια μας στα ύφπλα του άστικού δημοκρατικού μας καθ'εστώς. Το Κράτος δεν θά γονατίσ, αν έντάξη και τους άγροφύλακες στο Ένιαίο Μισθολόγιο Έστω, όχι άπ' φιλεσοιλαγγία αλλά δια τό ιδικό του συμφέρον.

Και πρόπ.ι να τό πράξη τό ταχύτερο.

ΝΑ ΚΑΘ'ΕΡΘΗ ΕΡΕΤΕ'ΟΣ

ΣΤΗΝ ΕΓΚΡΙΤΟ έφημερίδα της Θεσσαλονίκης: «Έλληνικός Βροχιά» έδημοσιώθη στις 8 Μαρτίου άρθρο του γενικού γορματέως της Ίπτορικής και Λιγογραφικής Έταιρίας Χαλκιδικής: δικηγόρου κ. Στεφάνου Κοισιάνου με τίτλο «Η συμμετοχή της Χαλκιδικής εις την επανόστασιν του 1878». Με τό μεγάλη σημασία ιστορικό του άρθρου ό άρθρογράφος σίπει πλήρες φώ: στον όλο, που διεδογματίσε ή Χαλκιδική και ή στην επανόστασιν αυτή, που έδημοούργησε τις προπρόθεσεις δια την κατάργησιν της συνθήκης του Άγίου Στεφάνου (μεγάλη Βουλγαρία) και οι άρμόδιοι;

Πολλές έρευνασ κές έκδηλώσεις, επί τη έπιτείω, έλαβαν χώρα καιά τον περσιό μήνα και άσχετά έγγραψαν στον τύπο δια την επανόστασιν του 1878. Τιποτε όμως δια την Χαλκιδική. Διατί;..

Άλλά τώρα, μετά τό βίον σημαντικό άρθρο του κ Κοισιάνου και δι' άνάμνησιν των θυσιών των υπερχών εκείνων άγωνιστών έρομε χρέος να καθιερώσουμε κάποια έπίτειο. Τι λέγουν επ' αυτόν τον (μεγάλη Βουλγαρία) και οι άρμόδιοι;

Ο ΗΡΩΣ ΔΕΚΗΤΗΣ

ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΟΙ ΑΡΒΑΝΙΤΕΣ ΣΤΟ ΠΟΛΥΓΥΡΟ

Το κ. κ. ΓΑΒΡΙΗΛ ήγουμένου Ι.Μ. Διονυσίου

Υπό ΠΕΤΡΟΥ ΤΣΑΤΡΑ

Τελείωσε ο πρώτος Βίγλα νικός και στον δεύτερο τον Έλλη βουλγαρικό βρέθηκε στα εύζωνικά του Βλσσαρου ακολουθώντας του και πολυβλήτης κοντά του

Π-τούσε από τη χαρά του και έκανε «το μνημό» που του χε βύλαγκο βήμα στο Λιχιάδα, δεν τό λογάριζε καθλου. Ο Διοτήτης του τον μάλλον να μην έκιθεται πολύ και να ετσι έγει: «Ώς πεθάνω, ίσαι ευχρισ η μόνος έστο πύ τα έφερε ο Θεός τα πράγματα. Έσώ νά είστι καλά, Άργηέ μου».

Άλλά τα π άγματα η θαν άν πίδα. Στή Άνω Τουμα για Ε ψύχσε στην άγκαλιά του μέσ τή φοδιά της πιο λυσοσμένη; μά, η ό Έρωξ των ηρώων έπι κεφαλής των εςζώνων του, άκαλυπτος και άρμητικός σαν σ φ υνας, ού τός που σιβεβούλεσε τους άλλους να φυλαγούνται και λιγάκι Τόν έκλεψε: σάν πατέρα το θρυλικό 240 των εςζώνων και τον έθ ψε: έκει έπα να σάν άλλον Άν βι «άντε Πύρτας «της Σόφιας».

Μετα 3-4 ημέρες έκλεισεν η άνακασα και όλοι χαϊρόνταν για τό μεγέλο θρίαμβό των Έλληνικών δόλων. Κι ό μόνον αυτός η ό άμλητος και φερμοσμένος άπό τή λάμπη του Β.ισοίσε και πά λιν τά ένθόμια του Άρχηγού του που τού έμπιστεθη να πάη στους δικούς του

Διατάχθη τό Σύνταγμα του νά κατεβή στο Δεμίρ Ισαάρ, τό σημερινό Σιδηροκόσμο, τό όπειν έχαν καταστρέψει ο πρώώ ώρας οί Βούλγαροι. Ήταν Ιούλιος μήνας και κα τσηνήσαν διπλά στη μεγέλη γέφυρα του Σ.ρυών, έκει άκριβώς που έιχε γίνει η φωνική μάχη μέ τους Β υλ γάρου, σιάς 28 'Ιουνίου. Ό τόπος γύρω σημαγμένος άπό τον πόλεμο, αί συγκοινωνίες, κατεστραμμένες άπό τίς άνατιάξεις και η Έπιμελητεία του Στρατού μας έντελώς παραμελημένη. Έβρισαν ό Στρατός οό όδρομο χωρ φια άθεριστά και κοπάδια σκορπισμένα έρημα άλλα τι νά τά κοι;.

Μερικοί τρβινε στόχαυ και μασούσανε τό σ.ταρι ά βροσ ο. Άπό τήν διμοιρία του Χρήσι και ποίος Τσογιά κατάφερε και έπισσε δυό γιδιασ σ ενά τή Κρέσνας και τό ξεολίτισσε σχεδόν ζωντανά και πήρε τό έντόσθ α, σηκώ τισ σπλήνα και κοσ δ. α. διότι ού ά φήνονταν εύκολα για φοηγή!

Όταν φθ-σινε στόν κάμπο δίπλα στόν ποταμό και κάνα ιε καταυλισμό, μαζέψινε και τι χονδροχόρταρα και άνάψινε φωτιά σέ μά γούρνα της άμμουδι ά. και ρεΐνε και τό έντόσθ ιε να ψηθούν αυτοί δέ 7-8 καθόταν γύρω παρούξω άπό τήν γούρνα περιμένοντας να ψηθ τή φύγη τό τους. Και ό ένας έτελνε τον άλλον να γεμίσ τά παγοισ νερό άπό το ποτάμι, λόγω όμως της ζέστης και ά

πό τή κούρωση της πορείας κανέναν δεν πηγαινε και βρέθηκε πάλιν πρόθυμος και κα λ βολος ό Χρήστος να πάη γιν νερό.

Δέν έιχε κ λτ γιορμει τά παγούρια άκ μη και άκούει έ.σ φ βερό κρότο κιν νιοε, έκει πίσω στις πλάτες του! Τρ'χει νά Ιδη τί σου β έιει και βόσκει τους συντροφους του ό.ους κομματισμένους. Τήν γούρνα έκείνη τήν ειχε κάμει ό ζα πυρ βόλου η ό ποα λογω της άμμουδι ά δεν έξοισε, άλλα τώρα μέ τή φωτιά επύρωσε και ξεσπρά η φνεις οσ τους άτουχείς Εό ζώλους, που περιέμεναν γύρω η.

Αυτή η ο η τελευταία ψυχική όδινή του. Μάζι μέ άνλους συναδέλφους με ζ ψανε τά κομματισμένα παιδιά της: Πατρίδος και τά θόψινε σε κείνη τήν κατηραμένη γούρνα που έκρυβε τό θάνατό του. Καί βάλανε κι' ένα ξυλίνο σταυρό άπό μισοκομμένα σα νίδια τού έρειπωμένου σταυμού.

Μετά δέκα ημέρες η ηλικία του άπελεύετο. Κατέβηκε στη Θεσσαλονίκη και άντι να τρ βρήη δυτικώς για τήν Πετρίδα του, μπήκε σ' ένα κοΐτι και πήγε πάλιν άνατολικά, εις τό Άγιον Όρος έκει η: όν έπι τέσσαρα χρόνια τώρα δοκιμος και Καλόγερρος, προσευχόμενος δια τόν άκούσιον φόνον του Άρχηγού του, άλλα και κροσφέρων και ού ός δια τής παρουσίας του εις τήν ά γύρα έναντίον του έκοσπίε σμού όπό των Ρώσων Ιδιών.

Παρουσιόσθηκε στόν 'Ηγούμένο του τού ειπε τά καθέκασια του πολέμου. Έκείνος τον φίλησε σάν πατέρα και έκλαιγε άπό τή χαρά του, διότι τον έβλεπε και άκουσε ζωντανή τήν νέα δεξιά της Πατρίδος. «Φθάνει, φθάνει, Πάτερ Χρυσογονε, του ειπε, τώρα να ημυχάσης πλέον, πλήρως με τό παραπάνω τό χρέος σου». —«Τό χρέος μου Γέροντα, θα ξεπληρώνονταν άεκόκληρο αν εδιναι τήν ζωή μου ολλ' έχω άσπριες άκό και αντί για μένα πάει τό Άργηγός μου Δ εξισμένο τό όνομα του Κυρίου, άλλα εώ και ένα άλλο μικρό χρέος. Θα κατεβώ στη Χαλκίδα να δώσω τού Άρχηγού μου τά «μυανέτια» στους δικούς του, και δταν γυρίσω βλέπομε για τά δικά μου».

Γύρισ και ξενοφόρεσε τά μαύρα στο Όρος. Παρεκόλεσε τον 'Ηγούμενο να γράψη στα Δ πτυχά τά όνέματα των άγαπητών του άρχηγών Κωνσταντίνου και 'Ιωάννου. Αφση πρός τοϋτο δυό λίρες, πού ειχε και άνεκ ησ άπό τήν μονή Διονυσου. Και μένει κατά μόνος εις ένα ξεροκάλυβο τού Παντοκράτορος επί σα ρέντε χρόνια τώρα, έβρομην τα χρών Γεροντας, μ λις σπρόμενος άπό τήν όσ ηη κήν σκληραγωγία ό άχλοτε ύψ πετής άετός τών Μακεδονικώ όρέων, ό Έρωξ Άση της

Τό όνομα της Χαλκιδικής φέρεται συνδεδεμένο με ό φανταστική άγωνία τού Έθνος. Κάθε άγώνας της ί. να και ένας θόγλος που μιλάει με τό η ζωντανία, για τήν ιστορίαν της και για τή δύξη της, για τό αίμα της και για τήν λεβεντιά της. Κάθε θυσία της για τή λευθεριά της, κάθε δημοτικό της τραγούδι, είναι κι' ένα σόμα που μιλάει με περισσά ζήρη για ιστορίες και παραδόσεις, για λύπες και για χαρές και για δικούς της θούλου. Λέν ήταν μόνον οί Ένετοί δέν ήταν μόνον οί Τουρκοί οί βάρβαροι επιδρομείς της, μά ήταν και οί Άρβανίτες. Να ένα δημοτικό της τραγούδι που κρύβει κάποιον θρυλο της.

Οί Άρβανίτες ήθελαν πολλά χρήματα για τις δυό πεντάμορφες Μωριάδες. Πού νά τ' άβυσκιν όμως οί Πολυγυρινοί που τόσες και τόσες καταστρόφες ειχεν περάσει; Νά! Μά πρέπει όμως οί δυό Έλληνοποίτες να σωθούν. Πώς; Με κρατημένη, όλοι, τήν άνάσα περιμένουν, ίσως φανή κανείς. Μά ξάφνον να μέσα άπό τό πλήθος πειάγεται η Πολυγυρινη άρχόντισσα, η Παγώνα Μπουγδάνου.

Κι βγαίνει η Παγώνα η Άρχόντισσα καλλιτερο (όμορφότερο) χρόνον καιρό τή έιχε τό νυφοστόλις χρόνον καιρό τή έιχε κι' άπό τό πάντρεψε της δίνει τον Γιαννάκη τον ατέριαστο.

Μά άληθινά, τι όμορφιά της Μετάξω δέν ειχε ταιρι. Όλοι τήν ζήλειαν και η Παγώνα τώχει κρυφό καμάρι. Τήν κάνει στολίδι, που τήν όμορφαίνουν πιο πολύ, μά και κείνο τή αϊλάξι συμπληρώνει τήν γοητρία της. Όλα ήταν όρατα, μά η Μετάξω άπότομα πέφτει στο κρεβάτι. Είναι άρωστη.

Χρόνον καιρό τή ειχε δέν άρωστίσε και κ'όρα τον χειμώνα βροειά θεριάνθηκε.

Η Μετάξω είναι βροειά άρωστη. Ό πυρετός τήν έκλεψε τό ωραίο β-λουδίνο της χρώμα. Μά δέν ήταν μόνον αυτός, πίσω του ό Χάρος κούβονταν που κι' αυτός τήν ζήλησε και θέλει τήν Μετάξω. Η Μετάξω θά πεθάνη! Τά δακρυσμένα της μάτια, ανήσυχα βλέπουν τήν Χαλκιδική της που τήν άγαπησε, για τελευταία φορά, η ψυή της πετά στήν άγαπημένη της πατρίδα, στο θρυλικό Μωριά, έ ώ στα νεανικά της χείλη, ακούγονταν αυτος ό λυπητερός στοίχος.

Αυτες οι λέξεις βασανίζουν Βαρειά με, θά πεθάνω σ'α Χ λικιική,

Ντάς ήρτε τό Σάββατο, τό μέγιο Σάββατο κι οί κυλές οί μέρες, η λόγος η καλός, ήσαν οί Άρβανίτες στον Πολύγυρο.

Μετα τήν άποτυχία των χριστιανικών κρατών της βαλκανικής, λαών υποδούλων της Όθωμανικής Αυτοκρατορίας, που ειχαν τάξει όλα μα ζι, να χτυπήσουν τους Τουρκους, ξεχύθησαν βίρβαρα φύλλα, οί καλοίμενοι Άρβανίτες και εισέβηλαν και εις τήν Ελλάδα.

Ο Μωριάς δέχτηκε πάυ πολλές καταστροφές, ένω οί βίρβαροι άρπαζαν τις νεαρές Έλληνοπούδες και λές κι' ήταν έμπόρευμα τις πωλούσαν στα ληγόμενα ανθρωποπάζαρα. Οί άπολίτιστοι και αισχροί Άρβανίτες, εισβάλλουν και στο Πολύγυρο.

Και φέρνουν δυό κορίτσια από τό Μωριά και τ' άλλο Λυγερή, τά βάζουν στο παζαρι και τά πουλούσαν.

Άραγε πους θά άγόραζε τις δυό Έλληνοπούδες; Τό τίμημα ήταν βαρού. Άραγε οέ τι χρία θά έπ φταν.

Αυτες οι λέξεις βασανίζουν Βαρειά με, θά πεθάνω σ'α Χ λικιική,

Για πητε τήν Παγώνα τήν Άρχόντισσα καλά να με στολίση θά φύγω από δώ.

Για πητε τήν Παγώνα τήν Άρχόντισσα να ρθη να με στολίση κόμμα μία φορά και να με βάλ' τ' ατλάζι, τσι μπέρι, φορεσιά.

Κι' η Άρχόντισσα, τρέχει κοντά της, τήν άγκαλιάζει και με δάκρυα στα μάτια τήν φιλεϊ. Μετάξω μου! Κορίτσι μου! Αυτές μόνον τις λέξεις ειχε τήν δύναμη να ελιπή η Παγώνα, γιατί ένα: όλόκληρος χειμάρρος από υγμούς τήν πνίγει. Μάνα μου! Μ' αυτή τήν γλυκειά λέξη η Μετάξω προσφωνεί τήν Άρχόντισσα.

Έλα μαρι Παγώνα δυό λόγια να σ'ε πώ. Μάνα μου! σάν πεθάνω να μη με κλιψπτε στο σταυροδρόμ' επάνω να με θάψπτε όπου πηγαίν' ό κόσμος εις τήν Παναγιά μήνα περάς' κανέναν κι' από τό Μωριά να στείλω στη Μάνα μου χει ρεϊσίματα.

Η Μετάξω πέθανε η Μετάξω! Μά τι μ' αυτό! Ζή ά κόμη στον Πολύγυρο ό θρυλος της και έγινε τραγούδι και μās θυμίζει πάντα τό άγαπημένο όνομά της. Μά η Λυγερή τι γ'αγινε; Τι τύχη γαχε; Κάτι θά σās πω και για τή Λυγερή, και που διέσωσε η παρϊδοσι. Τήν ξαγόασε ό τότε Μητροπολίτης Βάλτης και τήν πά τρεψε, λέγεται δέ, πώς άπό τήν θρυλική αυτή Έλληνοπούλο έχουν τήν καταγωγή της η προσημάμμη της οικογενείας τ'υ κ. Σαμαρά και ό προσάππος της ιστορικής οικογενείας τού κ. Μ. Μοδικού ό γέρο—Μαυροδής που άργότερα τά παιδιά του στήν επανάστασι τού 1821 δόξεσαν για μία άλλη φορά τό όνομα της Χ λικιική,

ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΣΤΙΧΟΣ
Ε' ΔΥΛΛΙΟ

Άνοιξιάτικο εί αι μούχομα σ'ό λόφο και τρέμουνε στόν άνεμο τά φύλλα

κορίτσι ξεπροβαίνει και στή μιση του έχει τό χέρι του εν' άγόρι περισμένο

Γιατί στομάτησαν και σιά γ'οιν τά μάλλα έκεινα τά παιδιά που παίζαν μάλλα

Βάζουν τό χέρι τους άνήλιο και κοιούν τά δωδεκάχρονα παιδιά της γευτο ιά, ..

Ό ήλιος είναι μια πληγή που σ'άζει αίμα Πέρασαν τό ζευγάρι άγκαλια σμένο

Στό ίσωμα τού λόφου παί ζουν μάλλα

Όταν χτυπήσει τό τζάμι η βροχή

Όταν χτυπήσει τό τζάμι η βροχή πās θά τή πεϊ: "Ογι άκούη" "Οχι, δέν ήρθε άκούη! Παιδι μου παιδι μοι θά χτυπήσει θλιμμένα τό τζάμι η βροχή

Βρύνας Μπενιάξη

ΔΟΞΑΣΙΕΣ

Άμα σταυρώσης: φίδι, θά πάη καλά η δουλειά σου. Ουδέμια έξήγησις. Μάλλον άπ' τή φήμη αυτή και διάδοσι υπ βάλλονται και συμβαίνουν πολλάκις, ύπως κα διερώθη.

Άμα λαλήσουν τ' άρνίθια χαλάει η καλυτερεύει ό καιρός.

Τά πτηνά είναι εδίασθητα και η άλλαγή τού καιρού έπιδοά εις τό σώμα των. Τό έκδηλώνουν δέ με τό λάλημα.

Άμα τσιμπούν οί μίγες θά βρέξει, καθώς κι' άμα και η ό ήλιος.

Ίσως ύστερα άπό μεγάλη ζέση γίνεται έξαίτησις των ύδατων και επακολουθει η βροχή. Αι δέ μ'γα τσ μπουίν, διότι έτενωχωρήθησαν από τήν ζέση και ξερασία και πίγουν τήν προσοκίδαν τον βαθύτερα να εύρον ύψηγη τροφήν.

ΙΔΙΩΤΙΚΟΝ ΜΑΙΕΥΤΗΡΙΟΝ "Η ΜΗΤΕΡΑ,"

Μαιευτήρες—Χειρουργοί—Γυναικολόγοι

ΔΡ ΑΝ. Κ. ΠΑΡΙΣΗΣ ΔΡ ΝΙΚ. ΣΟΥΡΜΕΛΙΔΗΣ ΔΡ ΚΩΣ. Σ. ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ

τ. Έπιμεληται Δημοσίου Μαιευτηρίου

Μητροπόλεως 48 Τηλ κέντρον πληροφορία 38 521 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΟΙΚΟΠΕΔΑ

ΠΑΝΑΓ. ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΙΔΗΣ

Βενιζέλου 32 1ος όροφος Τηλ. 31—610

Στις καλύτερες περιοχές της Θεσ νίκης Πολύχνη—Ν Μαγνησία—Διαβατά—ΤΙΤΑΝ—Γεωργική Σχολή κ.λ.π

Δρόμοι πλατείς σκυροστρόμενοι 6—10 μ. Φως—Νερό—συγκοινωνία άσπικη.

Μεγάλες Εύκολες Πληρωμής Συμβόλαια Όριστ κα ΧΑ ΔΚ ΔΙ ΕΙΣ διπλασιάζεται τά κρηματά σαι άγοράζοντες ένα οικόπεδο.

Πληροφορία ΝΙΚΟΛΑΟΝ ΓΚΛΑΒΑΝ Παντοπώλην ΠΟΛΥΓΥΡΟΝ

ΓΕΝΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ

ΔΥΣΙΜΑΧΟΥ ΓΡ. ΣΑΡΑΦΙΑΝΟΥ

ΓΩΝΙΑ ΠΛΑΤΩΝΟΣ II ΙΟΥΣΤΙΝΙΑΝΟΥ 30

Τηλ. άσθενών 79.221—Τηλ. Ιατρών 73.114

Τ Μ Η Μ Α Τ Α

Παθολογικόν—Καρδιολογικόν—Χειρουργικόν Γυναικολογικόν—Όρθοπεδικόν—Ουρολογικόν Όφθαλμολογικόν—Ότορινολαρυγγολογικόν

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ

Άκτινολογικόν—Μικροβιολογικόν Δωμάτις πολυτελείας Α Βα, Ββ, Γ θέσεις Δεκτοί πρόσ νοσηλείον Άνασφάλιστοι και ήσφαλισμέ οι

ΚΩΝ)ΤΙΝΟΣ Ν. ΔΕΛΛΙΟΣ

ΙΑΤΡΟΣ

ΜΑΕΥΤΗΡ—ΧΕΙΡ. ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΔΙΗΤΗΣ ΜΑΕΥΤΙΚΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΗΣ ΚΑ ΝΙΚΗΣ ΓΕΝ. ΝΟΣΗΜΕΙΟΥ ΧΑΛΚΗΣ

Δέχεται καθ' εκάστην (Οίκια Γ. Χαδιά κάτωθεν πρακτορείου).

Τηλ. 2.85 **ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ**

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Δ. ΚΟΥΤΣΙΜΠΕΛΑΣ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΤΟΡΙΝΟΛΑΡΥΝΓΟΛΟΓΟΣ

ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

Δέχεται 12—2 και 5—8 μ.μ.

Παύλου Μελά 22 (Στάσις Διαγώνιος) ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Τηλέφωνα Άταρείου 25 342 Κλινικής 38 730

Δια κάθε τυπογραφικήν σας έργασίαν επισκεφθίητε τό τυπογραφείον

"ΝΙΚΗ,"

ΧΡΗΣΤΟΥ ΓΡ. ΣΤΙΒΑΧΤΑΡΗ ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΑΙΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ

ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ Ι. Α. Ε. Τ. Β. Ε.

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ιδιωτών δρχ. 60
Δήμων και Κοινοτ. > 150
Νομικών προσώπων > 150
Γραφεζίων Έταιριών > 500
Έξωτερικού (αεροπορικώς)
Δολλάρια 15

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Γενικά ζητήματα δωρεάν.
Διακηρύξεις πλειστηρισμοί
τό χιλιοστόμετρον δρχ. 250.
Διαφημίσεις (8 σωμαφώνων τῆ ὄπ' δρ. Γ. Λ. Κ. 3 8198) 23 12 63 ἀπ.
'Υπουργ. Οικονομικῶν

Χειρόγραφα, δημοσιεύματα ἢ μὴ, δὲν ἐπιτρέφονται
'Υπεύθυνος: ΔΗΜ. Κ. ΚΟΥΤΣΗΣ

Προϊστάμ. Τυπογραφείου
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΥΡΚΟΥΔΗΣ

ΕΛΛΗΝ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΕΥΘΥΝΗ

Εἶναι φαίνεται στὴ φύση του ὁ ἄνθρωπος, νὰ μὴ παρδόμεται ἐξοχὰ τὴν ὑπεύθυνη θέσιν μέσα στὴν κοινωνία. Κι' ὅταν γίνεται ἕνα στραβὸ γιὰ τὸ ὁποῖο λίγο-πολύ ὄλοι ἐθυθύναστε καὶ πῖδ πολλὸ ὠς σμένοι, τότε βρίσκουμε εὐκολὰ τὸν φταίχτη.

— Δὲν φτοῖμε ἐμεῖς... Οἱ ἄλλοι, δὲν κάνουν κολά τὴν δουλειὰ τους...

Ζυμώμενη μὲ τὸ αἷμα μας ἡ δικαιοσύνη, ἔχει τὴν καταγωγή της στοὺς πρῶτους ἀνθρώπους.

— Ἐρεῖς δὲν φταίω ἐγώ. Ἡ Ἐύα μου ἐξάπατησε. Τὴν ὁποία, βέβαια, δὲν σοὺ τὴν ζήτησα ἐγώ. . .

— Ἐρεῖς δὲν φταίω ἐγώ. Ἡ Ἐύα μου ἐξάπατησε. Τὴν ὁποία, βέβαια, δὲν σοὺ τὴν ζήτησα ἐγώ. . .
— Ἐρεῖς δὲν φταίω ἐγώ. Ἡ Ἐύα μου ἐξάπατησε. Τὴν ὁποία, βέβαια, δὲν σοὺ τὴν ζήτησα ἐγώ. . .
— Ἐρεῖς δὲν φταίω ἐγώ. Ἡ Ἐύα μου ἐξάπατησε. Τὴν ὁποία, βέβαια, δὲν σοὺ τὴν ζήτησα ἐγώ. . .

— Πρέπει «οἱ κύριοι θεολόγοι», γράφει ἕνας ἀπ' αὐτούς, νὰ ἀναλάβουν τὴν διαφύτωση τοῦ λαοῦ.

— Πρέπει «οἱ κύριοι θεολόγοι», γράφει ἕνας ἀπ' αὐτούς, νὰ ἀναλάβουν τὴν διαφύτωση τοῦ λαοῦ.

— Πρέπει «οἱ κύριοι θεολόγοι», γράφει ἕνας ἀπ' αὐτούς, νὰ ἀναλάβουν τὴν διαφύτωση τοῦ λαοῦ.

— Πρέπει «οἱ κύριοι θεολόγοι», γράφει ἕνας ἀπ' αὐτούς, νὰ ἀναλάβουν τὴν διαφύτωση τοῦ λαοῦ.

— Πρέπει «οἱ κύριοι θεολόγοι», γράφει ἕνας ἀπ' αὐτούς, νὰ ἀναλάβουν τὴν διαφύτωση τοῦ λαοῦ.

— Πρέπει «οἱ κύριοι θεολόγοι», γράφει ἕνας ἀπ' αὐτούς, νὰ ἀναλάβουν τὴν διαφύτωση τοῦ λαοῦ.

— Πρέπει «οἱ κύριοι θεολόγοι», γράφει ἕνας ἀπ' αὐτούς, νὰ ἀναλάβουν τὴν διαφύτωση τοῦ λαοῦ.

— Πρέπει «οἱ κύριοι θεολόγοι», γράφει ἕνας ἀπ' αὐτούς, νὰ ἀναλάβουν τὴν διαφύτωση τοῦ λαοῦ.

— Πρέπει «οἱ κύριοι θεολόγοι», γράφει ἕνας ἀπ' αὐτούς, νὰ ἀναλάβουν τὴν διαφύτωση τοῦ λαοῦ.

— Πρέπει «οἱ κύριοι θεολόγοι», γράφει ἕνας ἀπ' αὐτούς, νὰ ἀναλάβουν τὴν διαφύτωση τοῦ λαοῦ.

— Πρέπει «οἱ κύριοι θεολόγοι», γράφει ἕνας ἀπ' αὐτούς, νὰ ἀναλάβουν τὴν διαφύτωση τοῦ λαοῦ.

Ἡ ΔΙΑΒΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΥΘΟΥ

Ο' Ἀλέξανδρος Ὑψηλάντης ἀνῆκε σὲ οἰκογένεια πού προσέφερε μεγάλες ὑπηρεσίες στὴν πατρίδα.

Καταταγείς στὸ Ῥωσικὸ στρατὸ διεκρίθη στὸν Ναπολεονταῖο πολέμῳ στὴ μάχη τῆς Ἀρέσσης ἔχασε καὶ τὸ χέρι του. Τελικῶς ἦταν ὑλασπιστῆς τοῦ ρῶσσο αυτοκράτορος.

Τὸ 1820 ἀνηγορεύθη ἀπὸ τοὺς φιλικὸς γενικὸς ἀρχηγὸς τοῦ ἐπαναστατικὸ ἁγῶνος.

Πῆρε ἀπὸ τὸν αυτοκράτορα ἄδεια γιὰ λόγους ὑγείας καὶ κατηύληε στὴν Ὀδησὸ γιὰ νὰ συνενεργῆ μετὰ τοὺς φιλικὸς καὶ νὰ ἐνεργωθῆ γιὰ τὰ ζητήματα τῆς ἐξέγερσεως.

Ἡ ἀποδοχὴ τῆς ἀρχηγίας, γιὰ τὴν ἐξέγερση, ἐγνώθη σὲς Ἐυρωπαϊκὸς αἰλῆς, κ' αὐτὸ τὸν κατέστησε ὑποπτο.

Ἀκόμη καὶ ὁ Τσάρος τῆς Ῥωσσίας τὸν διέγραψε ἀπὸ τὶς τάξεις τοῦ Ῥωσικοῦ Στρατοῦ

Ἀλλ' ὄλα αὐτὰ δὲν τὸν ἀπεθάρρυναν. Στῆς 21 Φεβρουαρίου 1821 συν. οδευόμενος κ' ἀπ' τοὺς ἀδελφεὶς του Γεώργιο καὶ Νικόλαο διέβη τὸν Προῦθο ποταμὸν σάν ἰδιώτης καὶ ἔφθασε σὲ τὸ Ἰάσιο, ὅπου καὶ ὕψωσε τὴ σημαία τῆς ἐπαναστάσεως

Ἐκεῖ κατ' ἀρχὴν ἐκάλεσε τὸν Ῥωσσο Πρεσβευτὴ καὶ τοῦ ἀνεκοίνασε πὼς μοναδικὸς τους σκοπὸς ἦταν νὰ ὀργανώσῃ Ἐλληνικὸ Στρατὸ καὶ νὰ κατέλθῃ στὴν Ἑλλάδα.

Ἐπειτα ἀπηύθυνε δύο προκηρύξεις

Στὴν πρώτη ἐτόνιζε: «Ἀπασιὰ ἡ Γραικία ὕψωσε ἀπὸ τῆς σήμερον τὰς σημαίας, ἀπὸ ὄλα τὰ μέρη, κατὰ τοῦ ζυγοῦ τῆς τυραννίας ζητοῦσα τὴν ἐλευθερία της»

Στὴν ἄλλη μ' ἕνα ὀργανωμένο ἐπαναστατικὸ αἰσθημα. προσκαλοῦσε τοὺς Ἕλληνας εἰς ἐπανάσιν ὑπεθύμιζοντας τὰ δεινὰ, τὸ παρελθὸν ἄλλὰ καὶ τὸ Ἐλληνικὸ μέλλον. Καὶ μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐτόνιζε καὶ τὰ ἑξῆς: «Κι

νηθῆτε ἀδελφοί καὶ θέλετε ἰδεῖ μίαν κραταϊὰν δύναμιν νὰ ὑπερασπισθῆ τὸ δίκαιον μα...

Καὶ ὅμως ἡ Κρατικὴ Δύναμις ὄχι μόνον δὲν τὸν ὑποστήριξε ἀλλὰ καὶ τὸν ἐπρόδωσε. Ἐτοι μεταξὺ τῶν ἄλλων ὁ Τσάρος Ἀλέξανδρος.

Ἄνῆγγελε εἰς τοὺς συμμάχους του τῆς Ἰεράς Συμμαχίας ὅτι «Θεωρεῖ τὸ Κίνημα ἀποτέλεσμα τοῦ φιλοτάχου πνεύματος τῶν μεσημβρινῶν λαῶν καὶ τὸ ἀποδοκιμάζει. (Ἐἶχαν ἤδη ἐκραγῆ καὶ καταπνιγῆ σὲ αἷμα Κινήματα στὴν Ἰσπανία καὶ Ἰταλία)

Ἄν ὁ ἴδιος προέβη σὲ παραγῶδη ἀποκήρυξη τοῦ κινήματος καὶ τοῦ ἀρχηγῶ του δι' Αὐτοκρατορικὸ Διατάγματος ἀπέβαλε τὸν Ὑψηλάντη ἀπὸ τῆς Ῥωσικῆς ὑπηρεσίας καὶ διετάθη νὰ τοῦ γνωσθῆ ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ ἀποδοκιμάζει ἐπισημῶς τὴν ἐπιχειρησίαν του καὶ ὅτι δὲν ἔπρεπε ποτὲ νὰ ἐλιτίξῃ εἰς ὑποστήριξιν του ἐκ μέρους τῆς Ῥωσσίας.

Ἐκοινοποίησε ἀπόφασιν του στὴν πύλῃ «γνωρίζων εἰς αὐτὴν ὅτι δὲν τρέφει ἄλλον σκοπὸν παρὰ τὴν διατήρησιν τῶν συνθηκῶν Ῥωσσίας καὶ Τουρκίας καὶ ὅτι θὰ μείνῃ ἕξενος πρὸς τὰς ραδιουργίας διὰ τῶν ὁποίων ἡ ἡπειρέτιο ἢ γαλήνη οἰασθήτο χωρὰ».

Ἐξ' ἄλλου κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἀγῶνος σὲ τὴ Μολδαυία διεπιστάθη Ῥωσικὴ ἀλληλογραφία μετὰ τοῦ ἐπιστολῶν τοποιοῦς ἐντολοδόχους τῆς πόλης πού ἀποτελοῦσε πραγματικὴ προδοσία τῆς Ῥωσσίας σὲ βίρος ἐκείνου πού ἔδωσε, γιὰ τὴν νίκη της κατὰ τοῦ Ναπολέοντος, τὸ χέρι του.

Εἶναι γεγονός ὅτι ἡ προστάθεια τοῦ Ὑψηλάντη ἀπέτυχῃ στὴ Μολδαυία καὶ ἔστειχε πολλὸ αἷμα Ἐλληνικὸ. Πολλὲς θυσιῆς καὶ ἡ συγκλητικώτερη ἀπὸ ὅλες ἡ ἰερά θυσία τοῦ ἱεροῦ Λόγου.

Στὴ θυσία θὰ πέθει νὰ

προσπεθῆ καὶ ἡ ἀπώλεια τοῦ ἡγέτου τῆς ἐπαναστάσεως.

Καὶ ἡ ἀποτυχία καὶ οἱ θυσίες ὀφείλονται ὀποσδήποτε στὴ Ῥωσικὴ ἀποκήρυξη καὶ προδοσία καὶ τοῦ κινήματος καὶ τοῦ ἀρχηγῶ του.

Ὅτι ὅσο ὅμως ἐκείνη ἡ ἀποτυχία ἦταν ἡ ἀπαρχὴ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ ὄλου γῶνος.

Γιὰτὶ ἂν ὁ Ὑψηλάντης δὲν ἀποφασίζε νὰ περάσῃ τὸν Προῦθο, ἢ Τουρκία δὲν θὰ ἔπαυε τὰ τρομοκρατικὰ ἐκείνα μέτρα σὲ ὅλο τὸν Ἑλληνικὸ χῶρον.

Γιὰτὶ ἂν ὁ Ὑψηλάντης δὲν ἀπεφασίζε νὰ ὕψωση τὴν σημαία τῆς ἐπαναστάσεως σὲ τὸ Ἰάσιο, ἀκόμα οἱ Ἕλληνες θὰ εἴσθῃζαν τὶς ἐπιπλοὰς τὸς «στὸ Μόσκοβο» καὶ δὲν θὰ ἀπεφασίζαν νὰ στηρίξοιεν μόνον σὲς δικὲς τους δυνάμεις γιὰ κάθε τι μ γάλο.

Ἐτοι ἡ φαινομενικὴ ἀποτυχία τῆς ἐπαναστάσεως στὴ Μολδαυία ὠδήγησε ἀπ' ἐνὸς μὲν στὰ τρομερὰ Τουρκικὰ ἀντίποινα σὲ βίρος τῶν Ἑλλήνων τὰ ὁποία κατέστησαν ἀναπόφευκτη τὴν ἐπιτάχυνση τῆς ἐκρήξεως τοῦ μεγάλου ἀγῶνος ἀπ' ἐτέρου δὲ στὴν ἀφύπνισιν τῶν Ἑλλήνων νὰ παύσουν νὰ περιμένουν τὸν Δόλιο Μόσκοβο καὶ ν' ἀδραξοῦν τὸ καρποφύλι.

Ἐτοι ὅμως ἡ φαινομενικὴ ἀποτυχία τῆς ἐπαναστάσεως στὴ Μολδαυία ὠδήγησε στὴν ἐκρήξη τῆς Ἁγίας Λαύρας. Γιὰ τὴ Λευθερία ἢ Θάνατον.

Κι' ἀπὸ τῆς πλευρᾶς αὐτῆς ἡ διάβαση τοῦ Προῦθου ἦταν Σωτήρια γιὰ τὸ Ἔθνος.

Ὁ Ἀλέξανδρος Ὑψηλάντης διὰ τῆς αὐτοθυσίας του ἀπεκάλυψε τὴν δολιχότητα καὶ ἐχθρότητα τοῦ Μόσκοβου ἐναντίον τοῦ Ἐλληνισμοῦ τοῦ ἐνέπνευσε αὐτοπεποίθηση καὶ ἐκδίκηση γιὰ τὰ τρομερὰ Τουρκικὰ ἀντίποινα καὶ τὸν ὠδήγησεν ὀριστικῶς στὴν Ἁγία Λαύρα

Κι' αὐτὸ τὸ θριαμβευτικὸ ἔργον εἶχε ἡ διάβαση τοῦ Προῦθου.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΓΡΟ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καιθρείας κ.κ. ΣΥΝΕΣΙΟΥ

«Γρηγορεῖτε, στήκετε ἐν τῇ πίστει.»

Τοὺς ἀγῶνες καὶ τὶς περιπέτειες, ἀλλὰ καὶ τὴν νίκη καὶ τὸν θρίαμβον τῆς Ὀρθοδόξιας πανηγυρίζει σήμερον ἡ μητέρα ἐκκλησία μας καὶ μαζί με αὐτὴν κα' ἐφιλότημος Ὀρθόδοξος. Εἶναι περὶ εἶδος καὶ μεγαλύνωμο τὸ νόημα τῆς σημερινῆς πανηγύρεως. Μᾶς φέρνει στὴν εὔση βῆ μνήμη μας Ἀποστόλους καὶ Ἀποστολικὸς Ἄνδρας, τὶς ἱερεῖς ὀμάδες τῶν Χριστιανῶν Προσφώνων μας, τὶς κατὸ πληγῆς ἀλλὰ καὶ φωτισμοφες στρατιῆς ἡρώων καὶ μαρτύρων, ἐκκλησιαστικὸς πατέρας καὶ ὁσιωτάτους ἀναχωρητάς καὶ ἐρημίτας καὶ κάθε πρόσωπο καὶ κάθε σύμβολο, πού συνδέεται μετὰ τὴν δράση καὶ τὴν νίκη τῆς Ὀρθοδόξου πίστεως μας

Ὁσοι διατηροῦν τὴν συνειδησίαν τῶν ἀδιάρθρωτον καὶ ἀνεπίσητον ἀπὸ ἀνθεθνικὰς καὶ διεθνικὰς ἐπιρροάς, αἰσθάνονται ὑπερήφατοι, πού ἀ ἡ γουν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν φυλὴν τὴν διαθέτουσαν τόσον μακρὰ ὥρα. διφροστεφανωμένη καὶ ἀσύγκριτον εἰς πνευματικὰς ἐξάρσεις καὶ πολιτιστικά ἐπιτεύγματα ἱστορίαν. Κατὰ παρόμοιον τρόπον ὑπερήφανοι πρέπει νὰ αἰσθάνωμεθα καὶ ὅσοι συνειδητοῦ Ὀρθόδοξοι. Ἀπο εἰλο μετὰς γνησίους πνευματικῶς κληρονόμοι τῆς Λαδραγῆς, τῇ Πνευματικῆς Διαθήκης του Χριστοῦ. Εἶμεθα οἱ νῆσσοι κληρονομοί τῆς Ἀποστολικῆς Παράδοσεως. Οἱ ἀνθεντικοὶ ἀπόγονοι ἡρώων καὶ μαρτύρων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν καὶ ὄλων τῶν μακαρίων ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἔχουν καταξιοθῆ νὰ εἰσθῆθουν εἰς τὴν ἄω Ἰερουσαλὴμ καὶ οἱ ὁποῖοι ἀγίασαν ἑδῶ εἰς τὴν γῆν μετὰ τὴν εἰσοβειαν καὶ τὴν οἰσιότητά των κρῦπτα καὶ σπῆλια, κατακόμβαι καὶ ὀπὰ τῆς γῆς, ὅπου κατέφυγον διὰ τὴν τῆλεσιν τῆς προγεγραμμένης λατρείας των.

Δὲν ἔφθασε ἕως ἡμᾶς σεβαστὴ καὶ ἀτολήμητη ἡ Ὀρθόδοξία, ὥστε νὰ μὴ ἔχει λαμπροὺς τίτλους καὶ περιγαμνῆς. Ἀλλὰ μᾶς ἔφθασε διὰ μέσου μίαν ἱστορίας πολυπαιθοῦς, περιπετειῶδους, αἱματοπόρφυρης καὶ συνειπλῶς τρισένδοξης. Καὶ ὅποιος ἔξει γνῶσιν τῆς ἱστορίας αὐτῆς, στέλεται μετὰ σέβας καὶ δέος ἀφοίαν τῇ λέξιν Ὀρθόδοξία. Καὶ αἰσθάνεται, ἱκανοποιήμενη τὴν φυλοτιμίαν του, ἐάν ἀνήκῃ εἰς αὐτὴν.

Ὁσοι διατηροῦν τὴν συνειδησίαν τῶν ἀδιάρθρωτον καὶ ἀνεπίσητον ἀπὸ ἀνθεθνικὰς καὶ διεθνικὰς ἐπιρροάς, αἰσθάνονται ὑπερήφατοι, πού ἀ ἡ γουν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν φυλὴν τὴν διαθέτουσαν τόσον μακρὰ ὥρα. διφροστεφανωμένη καὶ ἀσύγκριτον εἰς πνευματικὰς ἐξάρσεις καὶ πολιτιστικά ἐπιτεύγματα ἱστορίαν. Κατὰ παρόμοιον τρόπον ὑπερήφανοι πρέπει νὰ αἰσθάνωμεθα καὶ ὅσοι συνειδητοῦ Ὀρθόδοξοι. Ἀπο εἰλο μετὰς γνησίους πνευματικῶς κληρονόμοι τῆς Λαδραγῆς, τῇ Πνευματικῆς Διαθήκης του Χριστοῦ. Εἶμεθα οἱ νῆσσοι κληρονομοί τῆς Ἀποστολικῆς Παράδοσεως. Οἱ ἀνθεντικοὶ ἀπόγονοι ἡρώων καὶ μαρτύρων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν καὶ ὄλων τῶν μακαρίων ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἔχουν καταξιοθῆ νὰ εἰσθῆθουν εἰς τὴν ἄω Ἰερουσαλὴμ καὶ οἱ ὁποῖοι ἀγίασαν ἑδῶ εἰς τὴν γῆν μετὰ τὴν εἰσοβειαν καὶ τὴν οἰσιότητά των κρῦπτα καὶ σπῆλια, κατακόμβαι καὶ ὀπὰ τῆς γῆς, ὅπου κατέφυγον διὰ τὴν τῆλεσιν τῆς προγεγραμμένης λατρείας των.

Ὁσοι διατηροῦν τὴν συνειδησίαν τῶν ἀδιάρθρωτον καὶ ἀνεπίσητον ἀπὸ ἀνθεθνικὰς καὶ διεθνικὰς ἐπιρροάς, αἰσθάνονται ὑπερήφατοι, πού ἀ ἡ γουν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν φυλὴν τὴν διαθέτουσαν τόσον μακρὰ ὥρα. διφροστεφανωμένη καὶ ἀσύγκριτον εἰς πνευματικὰς ἐξάρσεις καὶ πολιτιστικά ἐπιτεύγματα ἱστορίαν. Κατὰ παρόμοιον τρόπον ὑπερήφανοι πρέπει νὰ αἰσθάνωμεθα καὶ ὅσοι συνειδητοῦ Ὀρθόδοξοι. Ἀπο εἰλο μετὰς γνησίους πνευματικῶς κληρονόμοι τῆς Λαδραγῆς, τῇ Πνευματικῆς Διαθήκης του Χριστοῦ. Εἶμεθα οἱ νῆσσοι κληρονομοί τῆς Ἀποστολικῆς Παράδοσεως. Οἱ ἀνθεντικοὶ ἀπόγονοι ἡρώων καὶ μαρτύρων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν καὶ ὄλων τῶν μακαρίων ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἔχουν καταξιοθῆ νὰ εἰσθῆθουν εἰς τὴν ἄω Ἰερουσαλὴμ καὶ οἱ ὁποῖοι ἀγίασαν ἑδῶ εἰς τὴν γῆν μετὰ τὴν εἰσοβειαν καὶ τὴν οἰσιότητά των κρῦπτα καὶ σπῆλια, κατακόμβαι καὶ ὀπὰ τῆς γῆς, ὅπου κατέφυγον διὰ τὴν τῆλεσιν τῆς προγεγραμμένης λατρείας των.

Ὁσοι διατηροῦν τὴν συνειδησίαν τῶν ἀδιάρθρωτον καὶ ἀνεπίσητον ἀπὸ ἀνθεθνικὰς καὶ διεθνικὰς ἐπιρροάς, αἰσθάνονται ὑπερήφατοι, πού ἀ ἡ γουν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν φυλὴν τὴν διαθέτουσαν τόσον μακρὰ ὥρα. διφροστεφανωμένη καὶ ἀσύγκριτον εἰς πνευματικὰς ἐξάρσεις καὶ πολιτιστικά ἐπιτεύγματα ἱστορίαν. Κατὰ παρόμοιον τρόπον ὑπερήφανοι πρέπει νὰ αἰσθάνωμεθα καὶ ὅσοι συνειδητοῦ Ὀρθόδοξοι. Ἀπο εἰλο μετὰς γνησίους πνευματικῶς κληρονόμοι τῆς Λαδραγῆς, τῇ Πνευματικῆς Διαθήκης του Χριστοῦ. Εἶμεθα οἱ νῆσσοι κληρονομοί τῆς Ἀποστολικῆς Παράδοσεως. Οἱ ἀνθεντικοὶ ἀπόγονοι ἡρώων καὶ μαρτύρων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν καὶ ὄλων τῶν μακαρίων ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἔχουν καταξιοθῆ νὰ εἰσθῆθουν εἰς τὴν ἄω Ἰερουσαλὴμ καὶ οἱ ὁποῖοι ἀγίασαν ἑδῶ εἰς τὴν γῆν μετὰ τὴν εἰσοβειαν καὶ τὴν οἰσιότητά των κρῦπτα καὶ σπῆλια, κατακόμβαι καὶ ὀπὰ τῆς γῆς, ὅπου κατέφυγον διὰ τὴν τῆλεσιν τῆς προγεγραμμένης λατρείας των.

Ὁσοι διατηροῦν τὴν συνειδησίαν τῶν ἀδιάρθρωτον καὶ ἀνεπίσητον ἀπὸ ἀνθεθνικὰς καὶ διεθνικὰς ἐπιρροάς, αἰσθάνονται ὑπερήφατοι, πού ἀ ἡ γουν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν φυλὴν τὴν διαθέτουσαν τόσον μακρὰ ὥρα. διφροστεφανωμένη καὶ ἀσύγκριτον εἰς πνευματικὰς ἐξάρσεις καὶ πολιτιστικά ἐπιτεύγματα ἱστορίαν. Κατὰ παρόμοιον τρόπον ὑπερήφανοι πρέπει νὰ αἰσθάνωμεθα καὶ ὅσοι συνειδητοῦ Ὀρθόδοξοι. Ἀπο εἰλο μετὰς γνησίους πνευματικῶς κληρονόμοι τῆς Λαδραγῆς, τῇ Πνευματικῆς Διαθήκης του Χριστοῦ. Εἶμεθα οἱ νῆσσοι κληρονομοί τῆς Ἀποστολικῆς Παράδοσεως. Οἱ ἀνθεντικοὶ ἀπόγονοι ἡρώων καὶ μαρτύρων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν καὶ ὄλων τῶν μακαρίων ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἔχουν καταξιοθῆ νὰ εἰσθῆθουν εἰς τὴν ἄω Ἰερουσαλὴμ καὶ οἱ ὁποῖοι ἀγίασαν ἑδῶ εἰς τὴν γῆν μετὰ τὴν εἰσοβειαν καὶ τὴν οἰσιότητά των κρῦπτα καὶ σπῆλια, κατακόμβαι καὶ ὀπὰ τῆς γῆς, ὅπου κατέφυγον διὰ τὴν τῆλεσιν τῆς προγεγραμμένης λατρείας των.

Ὁσοι διατηροῦν τὴν συνειδησίαν τῶν ἀδιάρθρωτον καὶ ἀνεπίσητον ἀπὸ ἀνθεθνικὰς καὶ διεθνικὰς ἐπιρροάς, αἰσθάνονται ὑπερήφατοι, πού ἀ ἡ γουν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν φυλὴν τὴν διαθέτουσαν τόσον μακρὰ ὥρα. διφροστεφανωμένη καὶ ἀσύγκριτον εἰς πνευματικὰς ἐξάρσεις καὶ πολιτιστικά ἐπιτεύγματα ἱστορίαν. Κατὰ παρόμοιον τρόπον ὑπερήφανοι πρέπει νὰ αἰσθάνωμεθα καὶ ὅσοι συνειδητοῦ Ὀρθόδοξοι. Ἀπο εἰλο μετὰς γνησίους πνευματικῶς κληρονόμοι τῆς Λαδραγῆς, τῇ Πνευματικῆς Διαθήκης του Χριστοῦ. Εἶμεθα οἱ νῆσσοι κληρονομοί τῆς Ἀποστολικῆς Παράδοσεως. Οἱ ἀνθεντικοὶ ἀπόγονοι ἡρώων καὶ μαρτύρων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν καὶ ὄλων τῶν μακαρίων ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἔχουν καταξιοθῆ νὰ εἰσθῆθουν εἰς τὴν ἄω Ἰερουσαλὴμ καὶ οἱ ὁποῖοι ἀγίασαν ἑδῶ εἰς τὴν γῆν μετὰ τὴν εἰσοβειαν καὶ τὴν οἰσιότητά των κρῦπτα καὶ σπῆλια, κατακόμβαι καὶ ὀπὰ τῆς γῆς, ὅπου κατέφυγον διὰ τὴν τῆλεσιν τῆς προγεγραμμένης λατρείας των.

Ὁσοι διατηροῦν τὴν συνειδησίαν τῶν ἀδιάρθρωτον καὶ ἀνεπίσητον ἀπὸ ἀνθεθνικὰς καὶ διεθνικὰς ἐπιρροάς, αἰσθάνονται ὑπερήφατοι, πού ἀ ἡ γουν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν φυλὴν τὴν διαθέτουσαν τόσον μακρὰ ὥρα. διφροστεφανωμένη καὶ ἀσύγκριτον εἰς πνευματικὰς ἐξάρσεις καὶ πολιτιστικά ἐπιτεύγματα ἱστορίαν. Κατὰ παρόμοιον τρόπον ὑπερήφανοι πρέπει νὰ αἰσθάνωμεθα καὶ ὅσοι συνειδητοῦ Ὀρθόδοξοι. Ἀπο εἰλο μετὰς γνησίους πνευματικῶς κληρονόμοι τῆς Λαδραγῆς, τῇ Πνευματικῆς Διαθήκης του Χριστοῦ. Εἶμεθα οἱ νῆσσοι κληρονομοί τῆς Ἀποστολικῆς Παράδοσεως. Οἱ ἀνθεντικοὶ ἀπόγονοι ἡρώων καὶ μαρτύρων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν καὶ ὄλων τῶν μακαρίων ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἔχουν καταξιοθῆ νὰ εἰσθῆθουν εἰς τὴν ἄω Ἰερουσαλὴμ καὶ οἱ ὁποῖοι ἀγίασαν ἑδῶ εἰς τὴν γῆν μετὰ τὴν εἰσοβειαν καὶ τὴν οἰσιότητά των κρῦπτα καὶ σπῆλια, κατακόμβαι καὶ ὀπὰ τῆς γῆς, ὅπου κατέφυγον διὰ τὴν τῆλεσιν τῆς προγεγραμμένης λατρείας των.

Ὁσοι διατηροῦν τὴν συνειδησίαν τῶν ἀδιάρθρωτον καὶ ἀνεπίσητον ἀπὸ ἀνθεθνικὰς καὶ διεθνικὰς ἐπιρροάς, αἰσθάνονται ὑπερήφατοι, πού ἀ ἡ γουν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν φυλὴν τὴν διαθέτουσαν τόσον μακρὰ ὥρα. διφροστεφανωμένη καὶ ἀσύγκριτον εἰς πνευματικὰς ἐξάρσεις καὶ πολιτιστικά ἐπιτεύγματα ἱστορίαν. Κατὰ παρόμοιον τρόπον ὑπερήφανοι πρέπει νὰ αἰσθάνωμεθα καὶ ὅσοι συνειδητοῦ Ὀρθόδοξοι. Ἀπο εἰλο μετὰς γνησίους πνευματικῶς κληρονόμοι τῆς Λαδραγῆς, τῇ Πνευματικῆς Διαθήκης του Χριστοῦ. Ε

ΦΟΙΤΗΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΧΑΡΙΣΤΟΣ

ΕΚΛΕΚΤΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΑΓΡΟΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΑΝΑΦΗΡΙΚΑ ΝΕΑ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ευχετήρια

Συγχαρητήρια

Συλλυπητήρια

Αρραβώνες

Δωρεά

Η ΕΝΙΣΧΥΣΙΣ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ

ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΙ

1) Ανακοινούται εις τὰ μέλη του Συλλόγου Φοιτητών Χαλκιδικής «Ο ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ»...

Αντί 40)θήμερου μνημοσύνου Πέρασαν 40 περίπου ημέρες από τότε που έκλεισε για πάντα τα μάτια του ο Αστεριος Χαριστος...

Ο πρόεδρος κ. Β. Μόστρας εξέδωκεν ενδιαφέρον βιβλίον υπό τον τίτλον «Η Μικρασιατική Έπιχειρήσις»...

Χορήγησις υπό της ΑΤΕ χαμηλοτόκων δανεικῶν και σπογγαλιευτικῶν δανείων...

Υπενηθυσμέναι και πάλι εις τούς Αναπήρους Πολέμου Νομού Χαλκιδικής...

Εις τὴν αγαπητὴν μας δδὲ ληθ Γεωργία Ν. Μπανόβα...

Τὴν μνηστευθεῖσαν ἀνεψιῶν μας Γεωργίαν Ν. Μπανόβα...

Αἱ μαθήτριά της Α' Λακείου συλλυπηθῆναι θερμῶς τὸν Λυκεῖον Παιδῶν...

Αθανάσιος Γ. Κοτζῆς Γεωργία Ν. Μπανόβα ἤρε-βωθίσθησαν

ΠΩΛΕΙΤΑΙ: Αὐτοκίνητον 112 τόνων μαρκαρ ΤΑ U.S.M. 17...

ΠΩΛΕΙΤΑΙ: Μοτοσυκλέτα τύπου Horex...

Εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο οἱ μὲν ζήσαντες τὴν ἐποχὴν καὶ τὰ γεγονότα...

Μεσοπρόθεσμα δάνεια τῆς ΑΤΕ διὰ τὴν ἀγορὰν μηχανοκινήτων προϊόντων...

Αἰτησὶν μετὰ τῶν κάτωθι δικαιολογητικῶν...

Αθανάσιος Γ. Κοτζῆς Γεωργία Ν. Μπανόβα ἤρε-βωθίσθησαν

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΖΩΩΝ & ΦΥΤΩΝ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἀπὸ τῆς 1ης σελ. ρολεξίας ἢ μεταφορῶν. Ὑπάρχουν ὅμως καὶ πολλὰ...

ὁ ἀκάνθινος στέφανος τοῦ Χριστοῦ. Λουλούδι τῆς ντροπῆς ὠνομάσθη ἀνθος...

ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΙΣ

Περὶ ληψις μειοψηφικοῦ διαγωγισμοῦ διὰ τὴν ἀγορὰν καταλλήλων χώρων ἐν Πολύγυρον...

Ἡ Ἑργατικὴ κατοικία προκρίσθη μειοψηφικῶς διαγωγισμῶν...

Πρόγραμμα Ἐπιδοτήσεων

Ὁπρωορητευτικῶν ἔτους 1966 Ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης...

Πιστωτικὴ ἐνίσχυσις τῆς ΑΤΕ

διὰ βελτιώσιν προβατοτροφίας: Ἐπὶ σκοπῷ διευκολύνσεως τῆς ἐφαρμογῆς...

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

ΕΡΓΑΤ ΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ

Ανακοινούται ὅτι κατ' ἐπινοίαν ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ε.Κ.Π. κατ' ἐλάχιστην ἐβδομάδα...

ΕΦΟΝΕΙΘΙ ΥΠΟ ΚΕΡΑΥΝΟΥ

Τὴν παρελθούσαν Τρίτην καὶ ὥραν 3ην μ.μ. εἰς τὴν ἀγροτικὴν περιοχὴν «Δοχειαρίου»...

Τὰ οικονομικὰ ζητήματα τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων, ἀπετέλεσαν ἀντιεπιμενον συσκέψεως...

ΠΩΛΕΙΤΑΙ

ἀγρὸς ἐκτάσεως 36 στρεμμάτων δεκαδίκων εἰς τὴν «Ἁγία Κυριακή» Πολύγυρου